

ESPARREGUERA pàg 3
Aliança municipal per posar fi a les pudors de l'abocador de Can Mata

MARTORELL pàg 10
Arxivada la causa per corrupció de l'operació 'Voltia' contra l'exalcalde Salvador Esteve

línia nord

quinzenal

Montserratí 15/2/2022 · Núm. 128 · linianord.cat

Llorca hauria cobrat 86.500 euros de forma irregular

Antifrau diu que l'exbatlle de Sant Andreu tenia unes retribucions excessives per assistir als òrgans col·legiats pàg 14

Foto: Línia Nord

"Ideal per passejar"

La reforma del carrer Pep Ventura de Martorell convenc pàg 10

NOU BÀSQUET OLESA pàg 18
Clara Bargalló: "En aquest equip totes les jugadores podem ser decisives"

A FONTS pàgs 12 i 13
Els dos anys de les víctimes més grans de la pandèmia

ESPARREGUERA pàg 16
Publiquen un llibre sobre la història de la Colònia Sedó

MONDO

Carrer dels arbres 34 - Esparreguera

mondocafe_esp

HORARIO

*Lunes: Cerrado *Martes a viernes : 8:30 -13:00h//16:30 -20:00h *Sábado y Domingo: 9:30 - 13:30h//17:00 A 20:30h (Consulta para reservas fuera de horario)

DE 6 AM A 1 PM - DE DILLUNS A DIVENDRES
Amb
Laura Rosel

**La
lectura
del *matí*.**

**El *matí* de
Catalunya
Ràdio.**

**CATALUNYA
RÀDIO**
dins teu

Les pudors de Can Mata fa temps que generen polèmica. Foto: Nedgia/ACN

Un acord que fa bona olor

» Esparreguera, Masquefa, els Hostalets de Pierola i Piera s'alien per posar fi a les pudors de Can Mata
 » Els veïns veuen bé l'acord però demanen que es creï un règim sancionador perquè sigui efectiu

Anna Utiel
ESPARREGUERA

Despertar-te a les cinc de la matinada perquè la pudor no et deixa dormir, haver de tancar les finestres a ple agost perquè aquella olor terrible no entri a casa teva o pensar-t'ho dos cops abans de sortir al carrer per evitar respirar *allò* (que no tens gaire clar què és). És el que passa quan vius a prop de l'abocador més gran de Catalunya, tal com expliquen alguns dels veïns que el pateixen des de fa anys.

El de Can Mata és l'únic abocador de l'àrea metropolitana de Barcelona i està situat al terme municipal dels Hostalets de Pierola, però afecta amb força les poblacions del voltant, com Espar-

reguera (concretament, els barris de Can Rial i Mas d'en Gall). De fet, fa temps que els veïns de diferents municipis que respiren les pudors provocades per Can Mata i l'Ecoparc4 —dues instal·lacions que tracten residus i que, per als veïns, s'haurien d'abordar conjuntament— van crear la plataforma Tanquem Can Mata. Ara, veuen amb certa esperança, però amb un pèl d'escepticisme, l'acord al qual han arribat els ajuntaments d'Esparreguera, Masquefa, els Hostalets i Piera per posar fi als episodis de males olors.

L'Ajuntament de Masquefa, que lidera aquest front comú, ha informat recentment que l'objectiu és elaborar una normativa en matèria d'olors (fins ara inexistent) per controlar els focus emissors, prevenir i corregir la contaminació odorífera i establir uns valors

límits d'emissió. Per això, els consistoris implicats han demanat una reunió amb la Direcció General de Qualitat Ambiental i han reclamat que se'ls declari Zona d'Olor de Règim Especial. L'alcalde masquefí, Xavier Boquete, ha dit a l'ACN que no pretenen fer una "normativa sancionadora", i aquí és on comencen les discrepàncies entre el veïnat afectat.

ELS VEÏNS EXIGEIXEN SANCIONS

"Sense règim sancionador no farem res, ens quedarem com fins ara", pronostica la presidenta de l'Associació de Veïns de Mas d'en Gall, Susana Martínez. "Portem trenta anys amb això i ningú ha fet res. Si el que fan les empreses no té conseqüències, no canviarà la seva manera d'actuar", assegura en la mateixa línia Carles Bou, president en funcions (l'entitat està

pendent d'escollir nova junta) i portaveu de Tanquem Can Mata. El president de l'Associació de Veïns de Can Rial, Carles Batlles, comparteix aquestes valoracions —creu que "un dels grans problemes és que no hi ha un règim sancionador"— i té clar que els veïns han d'intentar convèncer els ajuntaments perquè canviïn d'opinió.

En aquest sentit, tots tres celebren que la plataforma Tanquem Can Mata, de la qual formen part les dues associacions veïnals esparreguerines, estigui convidada a les reunions per elaborar el reglament. En aquestes futures trobades, insistiran en la necessitat de no limitar-se a fer "una mena d'inventari" de males olors, en paraules de Batlles, i demanaran anar més enllà. "Els protocols actuals tot el que fan és dir si, per exemple, unes pudors que hi va ha-

ver fa un mes venien de Can Mata, però calen mesures immediates, que els veïns truquem i es resolgui la incidència i, si no, multa", argumenta.

SABER QUÈ RESPIREN

Les males olors no només generen molèsties puntuals, sinó que provoquen un neguit entre els veïns perquè no saben què respiren. "Volem un estudi per saber quines substàncies porten aquestes pudors", exigeix Martínez, que recorda que viure a prop de l'abocador també comporta "problemes d'ansietat i mals de cap i d'estómac". "És molt possible que estiguem respirant gas metà cada dia", diu Bou. La preocupació és compartida per Batlles, que lamenta que hagin de viure amb "incertesa" i tem les conseqüències a llarg termini d'inhalar aquest aire.

Segueix-nos
 a les xarxes socials
@liniavaxarxa

facebook
 twitter
 instagram

La lupa

Respirar aire tòxic

per Marc Cerdà, ambientòleg

Foto: Nazaret Romero/ACN

Fa molts anys que la deficient qualitat de l'aire és una qüestió sense resoldre a l'àrea metropolitana de Barcelona. Fins i tot diria que és un tema recurrent que té alts i baixos. En períodes electorals guanya presència a l'esfera pública. Algunes formacions polítiques en fan bandera amb mesures per combatre-la i d'altres, menys interessades, hi passen de puntetes. I fora de campanya se'n parla poc. Segurament no interessa esbombar gaire les conseqüències sobre la salut dels elevats nivells de contaminants atmosfèrics.

No en va més de set milions de persones moren prematurament cada any arreu del planeta a conseqüència de la contaminació atmosfèrica. A l'Estat espanyol aquesta xifra s'eleva fins a les quaranta mil, i a l'àrea metropolitana de Barcelona són aproximadament unes dues mil. Xifres difícils d'assumir i a les quals hem d'afegir els problemes cardiovasculars, respiratoris i les afectacions en el desenvolupament dels infants que provoca respirar un aire tòxic.

És innegable que en els darrers anys la qualitat de l'aire ha millorat en comparació amb les dades de principis de segle. I això ha estat així perquè com a societat hem pres consciència i hem forçat els governs a trobar solucions a un greu problema de salut pública. A més, circumstancialment, el confinament de la pan-

dèmia va ajudar a avançar cap a aquest objectiu amb la reducció dràstica de l'ús del vehicle privat, així com per les actuacions de pacificació dels carrers.

Així i tot, i tal com indica l'Anuari de la contaminació a Barcelona 2021, la tendència observada en el darrer any és de creixement dels nivells de contaminants atmosfèrics. Fet i fet, l'oasi ambiental que va dibuixar el confinament ha estat un miratge, i per això és lògic que ens preguntem si les actuals polítiques de

Posar pedaços per reduir la contaminació només serveix per esquivar l'arrel del problema

qualitat de l'aire són suficients per atacar l'arrel del problema. I a la llum dels resultats podríem dir que no.

La Zona de Baixes Emissions ha resultat ser una mesura amb un baix impacte sobre els nivells de contaminants atmosfèrics, però molt efectiva per renovar el parc automobilístic. El percentatge de carrers a l'àrea metropolitana transformats en zones de vianants és, malauradament, anecdòtic i l'ús del transport públic se situa un 20% per sota dels

valors anteriors a la pandèmia, alhora que l'ús del cotxe continua creixent a Barcelona des de l'inici de la pandèmia.

Això coincideix, a més, amb la decisió de l'Organització Mundial de la Salut de reduir pràcticament a la meitat el topall de contaminants atmosfèrics per sobre dels quals la contaminació té impacte sobre la salut. Un fet gens menyspreable que deixa l'actual legislació en matèria de qualitat de l'aire, molt menys exigent, en fora de joc, i el més important: ens fa adonar que l'aire que respirem arreu de l'àrea metropolitana i especialment a la ciutat de Barcelona és més perjudicial per a la nostra salut del que creïem.

No existeixen receptes màgiques, com tampoc mesures senzilles, per millorar la qualitat de l'aire a les nostres ciutats. Però hem de ser conscients que posar pedaços per reduir la contaminació atmosfèrica només serveix per esquivar l'arrel del problema, que no és cap altre que l'ús massiu del cotxe. Hi ha molta feina a fer. Així i tot, la recepta és evident: menys cotxes, més transport públic i més salut. I, sobretot, governs amb compromís als ajuntaments que apliquin i no utilitzin electoralment les mesures de qualitat de l'aire. Mentrestant, continuarem esperant aquest moment respirant un aire que a poc a poc ens va emmalaltint.

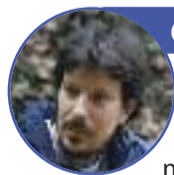
Aquí es piula

El Twitter en paper

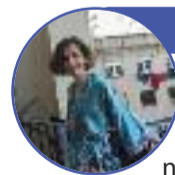
@FCBRAC1

Notícia d'EsportsRAC1 i @laiacopa. El Barça tanca un acord amb Spotify per 280 milions d'euros i tres temporades. Inclou les samarretes dels equips masculí i femení, la samarreta d'entrenament i els *title rights* de l'estadi a partir de la pròxima temporada.

@JordiSerracant

Els Jocs [d'Hivern Barcelona-Pirineus 2030] no es faran, però gastaran una morterada de diners públics en estudis, projectes i observatoris absurds i, sobretot, hi haurà una requalificació massiva de sòl urbanitzable per omplir el Pirineu de xalets i apartaments. És a dir, la corrupció de tota la vida.

@AnnaPunsoda

Ha mort el meu oncle de covid a 74 anys. No només no estava vacunat sinó que d'entrada no va col·laborar en el tractament. Tots som responsables de les nostres decisions, però afineu molt i molt bé les crítiques al sistema mèdic, perquè de vegades tenen resultats com aquest.

@la_pujol

Des de la residència de ma mare ens han dit que a partir de demà [8-2-2022] poden tornar a sortir al carrer. Des d'inicis de desembre sense poder sortir a fora. Quan li diguem que ja podem anar a passejar i comprar un croissant de sobrassada es tornarà boja d'alegria. No oblidem la gent gran!

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada

Dipòsit Legal: B 12314-2013

(Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)

Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Aj. de Sant Andreu

Un informe de l'Oficina Antifrau de Catalunya diu que l'exalcalde Enric Llorca va cobrar 86.511 euros de forma irregular per assistir als òrgans col·legiats de l'Ajuntament, i que cinc regidors amb dedicació exclusiva també van rebre pagues indegudes.

pàgina 14

Barnasants

El festival de cançó d'autor del Projecte de Cultura en Xarxa Barnasants ha tornat a aterrar a Olesa de Montserrat. El passat 6 de febrer es va fer el primer concert a l'Escorxador, que acollirà dues actuacions més els dies 5 de març i 2 d'abril.

pàgina 15

Gràcia Dorel-Ferré

Gràcia Dorel-Ferré, doctora en Història especialitzada en patrimoni industrial, ha escrit un llibre sobre la Colònia Sedó d'Esparreguera, que posa en valor la innovació que va suposar a nivell tècnic i alhora n'explica la forma de vida.

pàgina 16

El + llegit

líniainord.cat

- 1 *El fals metge de l'Hospital de Martorell, detingut ara com a fals vigilant de seguretat*
- 2 *La justícia dona la raó a Martorell sobre el polèmic cas del centre d'FP*
- 3 *Alumnes de Collbató posaran nom de dona als parcs del poble*
- 4 *L'alcalde de Martorell reclama l'esperada T-Mobilitat a Puigneró*
- 5 *El consistori d'Abrera haurà d'informar els comuns sobre un estudi*

La clau

La desconexió digital i l'estatus

per Susana Pérez

Foto: Pexels

Es els dies de Nadal tothom va exhibir a Instagram com havia passat els dies festius. La meua amiga Gemma i el seu xicot van ser uns dies a Frankfurt. La Júlia va optar pel bon temps de Fuerteventura. I el Lluís es va penjar la motxilla a l'esquena per fer el cim del Puigpedrós. Cap d'ells m'havia explicat els seus plans, però sé què van fer perquè són d'aquesta mena de persones que comparteixen la seva vida a les xarxes socials.

Des de la irrupció d'internet i dels telèfons mòbils, els autònoms —entre els quals m'incloc— no tenim vacances, però hem de suportar les vacances dels altres. Cosa que, a poc a poc i segons m'expliquen alguns amics, també els passa als assalariats. Això de no tenir vacances, vull dir. Allò altre, allò de suportar les vacances dels coneguts a través de les xarxes socials, també.

Més enllà de l'enveja sana (o no tan sana) que em provoca la felicitat dels meus iguals en època de recés nadalenc, el que em preocupa és allò de les no vacances: la impossibilitat de desconectar totalment en aquests temps d'hiperconnexió i de sobreexposició, que tan bé ha descrit el filòsof Byung-Chul Han.

Qui no va atendre una trucada de feina durant aquells dies de descans? Qui no ha contestat

un correu electrònic durant el cap de setmana? Qui no ha penjat un missatge a Twitter o una foto a Instagram perquè els seus clients no s'oblidin d'ell? Ara un s'explota a si mateix i creu que s'està realitzant.

Aquesta transformació social, instigada per l'aparició d'internet i de les xarxes socials, condueix a l'augment de tota mena de malalties neuronals: depressió, trastorn per déficit d'atenció, síndrome del treballador cremat... Facebook reconeixia fa poc en un informe intern que la seva aplicació d'Instagram empitjora els problemes d'imatge corporal de les adolescents.

La desconexió digital comença a ser un luxe reservat per a uns pocs. Per exemple, per als enginyers de Silicon Valley, que recentment han començat a fer dejunis de dopamina, és a dir, a deixar de banda els telèfons mòbils durant alguns dies per retrobar-se amb el plaer de focalitzar la seva atenció. Aquests mateixos treballadors, que en el seu dia van inventar el botó de 'M'agrada' de Facebook o el de re-

piular de Twitter, són els que envien les criatures a escoles on prohibeixen els mòbils.

La desconexió digital ha esdevingut un símbol d'estatus. El límit entre la vida professional i la personal es desdibuixa per a la majoria dels mortals. La connectivitat permanent afecta cada cop més les classes treballadores amb menor poder adquisitiu. Autònoms inclosos, per descomptat. Els que de debò estan al capdamunt de la jerarquia no tenen la necessitat d'interactuar en l'entorn digital, ni tampoc d'exhibir-se. Poden gaudir d'un temps de qualitat, que al final és el més preuat i el que persegueix la majoria. Encara més en època de descans, quan s'aguditzava la tirania de la felicitat.

Seria tan èpic com fals concloure aquest article assegurant que no contestaré cap trucada de feina, ni respondré cap correu, ni tan sols escriuré un tuit o penjaré una fotografia a Instagram els caps de setmana. Em veurà obligada a fer-ho. Dubto que vostès siguin més afortunats. No s'estressin. Felicitat 2022.

Línia Nord no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AdeuMascaretas

@LaiaColome: La mascareta deixa de ser obligatòria als patis de les escoles a partir de dijous [10-2-2022], el mateix dia que deixa de ser obligatòria a l'aire lliure.

#CasJuvillà

@pjuvilla: De tot el que ha succeït cal treure'n aprenentatges, però per sobre de tot mirar cap al futur amb voluntat de construir.

#AprovadaPerError

@RosaVillacastin: La Reforma Laboral sale gracias al voto del diputado del PP Alberto Casero. Los dos de UPN votan en contra, rompiendo la disciplina de su partido.

Doblement invisibilitzades

per Dilara Ekmen (CCAR)

Des de fa més d'un any són nombroses les anàlisis sobre els impactes que ha generat la pandèmia de la covid en diversos sectors de la societat, però en poques ocasions s'ha posat èmfasi a explicar com aquesta ha afectat específicament dones i nenes migrades, refugiades, desplaçades internes o apatrídies arreu del món.

I és que la interacció múltiple i simultània de diferents categories, construïdes socialment i culturalment, com el gènere, la classe, l'ètnia o l'origen, generen opressions i desigualtats estructurals i sistemàtiques que en moments de crisis econòmiques, socials i sanitàries creixen exponencialment i situen aquestes dones i nenes en una posició de més vulnerabilitat.

No podem obviar que, al món, gairebé la meitat de les persones refugiades i migrades són dones i nenes, les quals s'enfronten a unes formes de persecució específiques pel mer fet de ser-ho. Els femicidis, la mutilació genital femenina, els crims d'honor, el matrimoni forçat, les violències vinculades als drets sexuals i reproductius, la violència masclista en totes les seves formes i el tràfic de persones amb finalitat d'exploració sexual són supòsits que les fan susceptibles de poder sol·licitar protecció internacional, però el tancament de fronteres i els diversos confinaments per la covid han dificultat d'una manera manifesta que poguessin moure's per buscar refugi a Europa.

L'any 2020, segons estimacions del Fons de Població de Nacions Unides, es calculava que 6 mesos de confinament suposarien 31 milions de dones més que patirien violència masclista en l'àmbit familiar –més de les que ja la patirien en una situació sense pandèmia–, que els matrimonis forçats s'incrementarien i que les dones veurien vulnerats els seus drets reproductius, ja que no tindrien accés a la salut sexual i reproductiva perquè moltes

consultes, hospitals i clíniques van limitar els seus serveis i les interrupcions a les cadenes de subministraments van afectar la disponibilitat d'anticonceptius, amb repercussions gravíssimes especialment en dotze dels països amb ingressos més baixos del món.

Pel que fa als matrimonis infantils, s'estima que actualment 650 milions de matrimonis són producte d'unions forçoses infantils, i amb la covid es van aturar els programes de prevenció i sensibilització sobre aquesta pràctica. Si no es reactiven i la tendència es reverteix, l'any 2030 hi haurà 150 milions de ma-

trimonis infantils més arreu del món, segons dades d'UNICEF.

Altres dades que resulten rellevants per dimensionar de què parlem quan ens referim a violències estructurals que pateixen aquestes dones i nenes és que l'any 2021 hi havia aproximadament 200 milions de dones i nenes que havien patit mutilació genital femenina, i s'estima que, entre el 2015 i el 2030, al voltant de 68 milions de nenes més seran sotmeses a aquesta pràctica a 25 països del món. La covid ha aturat els programes de prevenció d'a-

questa pràctica i ha evitat que dones i nenes poguessin escapar-se'n.

En aquest sentit, recentment Aissatou Diallo, presidenta de l'Associació Humanitària Contra l'Ablació de la Dona Africana –AHCAMA–, denunciava que, segons han pogut documentar des de l'associació, al voltant del 35% de les dones africanes que arriben a l'Estat espanyol ho fan buscant protecció i fugint de la mutilació genital femenina per a elles o per a les seves filles.

Però no podem caure en el parany de pensar que la violència que pateixen dones i nenes acaba una vegada abandonen el seu país d'origen. Durant el trànsit migratori els perills es multipliquen, i la pandèmia ha accentuat les dificultats a les quals fan front.

En els països d'acollida, el risc de patir violència no desapareix, i durant la pandèmia les dones refugiades, migrades i sol·licitants d'asil han hagut de fer front a unes dificultats agreujades per la vulnerabilitat legal i la limitació en l'accés a determinats serveis, com el de la salut, per la forta discriminació laboral que existeix a l'Estat espanyol, que les condemna a treballs temporals, poc qualificats i majoritàriament vinculats al sector domèstic i de les cures. Això ha comportat que moltes –les que tenien contracte– acabessin a l'atur, sense ingressos i, pel rol sovint atorgat, fent-se càrrec de la salut de tota la família en detriment de la seva.

La pandèmia de la covid ha afectat tot el món, però no de la mateixa manera. Les dones i nenes fan front a unes formes específiques de violència i a una discriminació i desigualtat estructurals accentuades per les interseccionalitats. Per aquesta raó, hem de vetllar per donar visibilitat, des de tots els àmbits, a totes les dones que veuen els seus drets humans vulnerats i protegir de manera efectiva les que cerquen asil.

Foto: Pexels

Les millors perles

Tres persones que havien quedat paraplàtiques després de patir un accident de moto han tornat a caminar, i fins i tot han pogut nedar i pedalar. No és un miracle, és ciència. Un equip de científics de Suïssa els ha implantat elèctrodes a la columna.

Sembla que Albert Rivera torna a estar a l'atur. Ha deixat el bufet d'advocats Martínez-Echevarría, la direcció del qual ha explicat a *El Confidencial* que "la seva productivitat estava arribant a nivells preocupants".

Leurodiputat de Vox Hermann Tertsch va intervenir el dia 7 al Parlament Europeu telemàticament des d'un restaurant. Ho va intentar dissimular, però el soroll i les ampolles de fons el van delatar. Uns altres comensals li van cridar l'atenció.

El Festival Llum BCN que es va fer al Poblenou del 4 al 6 de febrer va obligar l'Ajuntament a reallotjar una veïna amb epilèpsia que patia molt per l'impacte de la instal·lació 'Espectre', tal com ella mateixa va explicar a *betevé*.

Twitter (@KremlinRussia)

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Darrer dilluns del mateix gener

per David Fernández

Foto: Pexels

Darrer i cinquè dilluns del gener de 2022 i es reconfirma la pujada ininterrompuda de tot plegat –cinisme, macrogranges i extrema dreta inclosos. Gener costerut com mai, ara que per posar la bugada o el calefactor hem de consultar el parquet borsari de les hores vall i recórrer als remeis casolans –que mai caduquen, perennes– de les àvies. I això que ja hem perdut el compte, retransmès en estricta directe a cada telenotícies, de quants cops ha pujat la llum el darrer dia. Mostra aleatòria de la subhasta a l'alça en la qual vivim, a u de gener el preu electritzant era tres vegades més gran que el del primer dia de l'any de 2021. En la darrera dècada, l'aigua s'ha enfilat un 70%. I en pocs mesos, el preu de la bombona de butà ha crescut un 33% respecte del darrer hivern. L'oli d'oliva s'ha encarit un 25%. I els combustibles, un 30%. No serà per dades d'infart. El desembre, l'IPC marcava una pujada històrica del 6,7%. Ahir van comprovar, els que tenen sort de tenir nòmina, que els salaris, en canvi, només s'han actualitzat a un 1,68% més aquest gener. Els comptes no ens surten –a ells, sí, és clar, per això desquaden els de la majoria.

Amb el preu de la vida inflacionada a raó d'un 5% addicional, només cal parar l'orella al que denuncia *Mareia Pensionista*, aclarint que el que s'anuncia com a pujada de les pensions és una pèrdua material estricta de poder adquisitiu. Si tot puja un 5% i les pensions només un 2,5%, no cal ser Einstein per saber que els números no quadren i que ens venen bou per bèstia grossa. Cal afegir el de sempre enmig de l'espessor metropolitana: que la vida i les desigualtats sempre van per barris i no és mai el mateix on cau aquesta grossa inversa i com es reparteix l'altra pedrea inflacionista, que no dona res, només pren. L'Evangelí segons Sant Lluc sempre treu el cap al gener: a qui més té, més se li donarà; a qui poc té, se li traurà el poc que li quedi. Mentre Europa, en aquest cas, sí que els mira –als Pujol, als Borbons– i llança un cable vergonyós als evasors fiscals, ordenant retornar dos milions d'euros a qui els tenia amagats a Andorra. Per prescripció delictiva; el que mai caduca ni prescriu és la desigualtat. Gener infaust, doncs. I esclaridor. Alguns fan l'estiu en ple hivern: a l'agost la previsió de beneficis nets per a 2021 d'Endesa, Iberdrola i Naturgy s'estimava en quasi 7.000 milions d'euros.

Tot és inversament proporcional i sempre puja el cost de la vida en paral·lel a la pujada exorbitada dels beneficis de les grans empreses, les de sempre, les que controlen el cotarro i, rere un cicle de privatitzacions i desregulacions, van aconseguir que el que eren serveis públics fonamentals passessin a ser tipificats com a serveis essencials on posar la mà i la pistola. Atracaments a plena llum. Això passava el 1997, de la mà del PP de José María Aznar i Rodrigo Rato, però per suprema ordre europeu neoliberal. Liberalització del sector elèctric, li va-

ren dir, amb la falsa promesa que es feia pel nostre bé, perquè els preus baixessin –i bla, bla, bla. No cal fer *spoilers* de com va acabar tot plegat. De tant privatitzar-ho tot ens quedarem sense res. Canibalisme en potència. Vampirisme a l'engròs. I unes quantes portes giratòries dels que firmaren aquelles liberalitzacions exprés i acabaren l'endemà en el butacó d'un consell d'administració. En els darrers vint anys les elèctriques han guanyat la gèlida xifra de 112.000 milions d'euros en beneficis nets, mentre ens llevem sospesant que la propera bugada millor posar-la a les sis del matí.

Tanmateix, la pujada de gener, per a molts, no és circumstancial ni passatgera i durarà durament, sense treva, fins al proper hivern. Viuen en un gener permanent, com altres ho fan en un agost perpetu. Gener, paradoxalment, és temps de dades i informes contraposats. És el moment cruïlla habitual on el Fòrum de Davos diu la seva –enguany no, suspès fins al maig per la pandèmia– i Oxfam diu la contrària, amb la seva anàlisi anual sobre les desigualtats globals: enguany detalla que, des de 1995, l'1% més ric del planeta ha acaparat prop de vint vegades més riquesa global que la meitat més pobra de la humanitat. I que les desigualtats maten –a raó d'una persona cada quatre segons.

No serà per informes. Aviat, parlant de fets on fa massa que fem molt tard, es presentarà el darrer Informe Foessa sobre els efectes de la covid en les desigualtats socials. Totes les temences anticipades i les pitjors previsions s'han complert puntualment: en pandèmia s'ha aguditzat l'empobriment i les llars sense cap ingrés estable, ha crescut la bretxa de gènere, l'exclusió impacta el triple en la migració, s'ha consolidat la desconnexió i apagada digital de moltes llars, massa jove viu en un present *no future* i la diferència entre els que més tenen i els que menys ha augmentat un 25%. Gener permanent: tres de cada deu famílies s'han vist obligades a reduir les despeses habituals en alimentació, roba i calçat. I Catalunya és una de les societats més afectades.

Calendari d'advent i d'adversitats, amb el rerefons inequívoc de la crisi i fallida d'un model malbaratador, desigual i hiperconsumista –insostenibilitat, degradació i depravació–, dijous passat al Saló de Cent de Barcelona es retia homenatge, amb la medalla d'or al mèrit civil a títol pòstum, a dos impredicibles que als nords del sud i als sud del nord feien el mateix: Pere Casaldàliga –«no n'hi ha prou amb ser creient, s'ha de ser creïble»– i Manel Pousa, *Pare Manel*. Amb escassa presència oficial –quatre de quaranta-un regidors–, al final del lliurament s'escolava la melodia d'una antiga cançó: «*Seria tot un detall / Tot un símptoma d'urbanitat / Que no perdessin sempre els mateixos / I que heretessin els desheretats*». No serà aquest gener. No encara.

“

**De tant privatitzar-ho
tot ens quedarem
sense res.**

Canibalisme en potència.

Vampirisme a l'engròs.

I unes quantes

portes giratòries

dels que firmaren

aquelles

liberalitzacions exprés

i acabaren l'endemà

en el butacó

d'un consell

d'administració

”

Flaixos

@andreuginola: Xavi, amb jugadors i temps, pot fer un projecte que ens doni una Champions. Ni estem tan bé com sembla avui [6-2-2022] ni som un equip que no aspiri a res.

@xul81: Lo de tenir acceptadíssim que aquests dos últims anys ens han deixat a tots una mica *cucu* però haver de rendir laboralmente com si res, com ho fem?

@nuriacorrallar1: Per cert... tinc una jugada mestra per assolir la independència... però és una llàstima perquè no la puc explicar.

Màxima transparència en els nostres preus
Consulta la nostra web: www.pfb-serveisfuneraris.com

Atenció 24h.
936 660 924

**LLOGA 3 DIES
I PAGA'N NOMÉS 2**

**Tarifa caps
de setmana**

Lloga la màquina
un divendres i torna-la
dilluns, pagant només
2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

Francesc Layret, 10 Mataró · 93 754 19 31 · info@homs1852.com · [f](#) [in](#) [t](#) [v](#) [y](#) @homs1852

Satisfacció general per la reforma del carrer Pep Ventura

» Els veïns del Pla i el Torrent de Llops veuen amb bons ulls el canvi
» Alguns residents de la zona lamenten la pèrdua d'aparcaments

URBANISME ▶ La nova connexió per a vianants dels barris martorellencs del Torrent de Llops, el Pla i les Bòbiles continua avançant i es preveu que estigui enllestida a mitjans d'abril. Fa unes setmanes va entrar en servei el primer tram de la reurbanització de Pep Ventura, i l'opinió general dels veïns és que ha estat un encert.

El carrer Pep Ventura s'ha convertit en una rambla molt semblant a la de les Bòbiles, "ideal per passejar, tant per a nens com per a gent gran", segons destaca el president de l'Associació de Veïns del Torrent de Llops i Rodalies, Francisco Romero, que creu que l'obra era "necessària". Romero valora positivament que l'Ajuntament convoqués, fa gairebé un any, una reunió amb veïns i comerciants de la zona per informar-los del projecte, encara que no hi hagués un procés participatiu.

També està contenta amb el resultat la Mari Àngeles, una veïna

El nou aspecte del carrer Pep Ventura. Foto: Línia Nord

que aprofita el nou espai per passejar amb la seva mare, en cadira de rodes, o el Jaume, que surt amb el seu fill i considera que la reforma farà "que la gent estigui més al carrer". Pel que fa als negocis, hi ha dues xurreries històriques per a les quals les obres suposen un canvi d'ubicació. "Feia 26 anys que paràvem a Pep Ventura, però ara som a Josep Tarradellas i de moment estem contents", diuen l'Olga i el Felip, de la xurreria Olga. En la mateixa línia, la xurreria La Manresana, que feia 18 anys que

era a Pep Ventura, es traslladarà a Puig del Ravell quan acabin les obres, però els propietaris ho veuen amb bons ulls perquè "quedarà preciós i la gent passejarà més".

El principal inconvenient que assenyalen alguns veïns és la reducció de l'aparcament i de l'espai per a la circulació dels cotxes, que alguns, com la Núria, troben massa estret. "El transport públic no funciona prou bé com per no necessitar el cotxe i, per tant, l'hem de poder deixar a algun lloc", reflexiona la Sandra, una altra veïna.

Detenen el fals metge com a fals vigilant de seguretat

SUCCESSOS ▶ El jove de 23 anys que es va fer passar per metge a l'Hospital de Martorell durant la primavera de 2020 ha estat detingut ara com a fals vigilant de seguretat. La Policia Nacional el va arrestar aquest mes de gener per, presumptament, estar treballant a diferents estacions de tren com a vigilant de seguretat amb un certificat professional falsificat. Tot va començar quan, malgrat haver-se canviat el nom i el pentinat, uns agents van reconèixer el noi, veí de Terrassa, mentre exercia la seva nova professió. El van identificar,

li van intervenir la documentació falsa i finalment el van detenir per estafa i intrusisme professional. El detingut va ingressar a presó quan tenia 21 anys per fer-se passar per neurocirurgià i infermer, arribant a ser contractat tant per l'Hospital Sant Joan de Déu de Martorell —on fins i tot va certificar la mort d'un pacient— com per una clínica privada de Barcelona. Va estar a la presó set mesos, perquè el jutjat número 5 de Martorell el va deixar en llibertat en considerar que no hi havia risc de destrucció de proves ni de fugida.

Arxiven la causa per corrupció contra Salvador Esteve

L'exalcalde de Martorell i expresident de la Diputació. Foto: Ajuntament

POLÍTICA ▶ El jutjat d'instrucció número 1 de Barcelona ha arxivat la causa contra l'exalcalde de Martorell i expresident de la Diputació de Barcelona Salvador Esteve.

Esteve, de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC), va ser detingut per la Policia Nacional el maig del 2018 amb més d'una vintena de persones, en el marc de l'operació 'Vòltia', per suposades subvencions irregulars a entitats de cooperació internacional que podrien haver desviat a CDC. Ni la fiscalia ni la Diputació, com a acusació popular,

s'han oposat a l'arxivament, segons la interlocutòria.

A Martorell, l'arxivament de la causa contra Esteve ha arribat dos mesos després del seu nomenament com a fill predilecte. Un nomenament que va ser polèmic per diversos motius, però especialment per l'existència d'aquesta investigació que ara ha quedat en no-res. En conèixer la notícia, el passat dia 3, l'alcalde Xavier Fonollosa va aprofitar el seu missatge diari a Facebook per celebrar-la i assegurar que no tenia "cap dubte" de la innocència d'Esteve.

El pas al cotxe elèctric pot fer reduir la plantilla de Seat

Un punt de càrrega. Foto: Seat

INDÚSTRIA ▶ La transició de Seat al cotxe elèctric és imprescindible per garantir la seva continuïtat, però també pot tenir conseqüències negatives en els llocs de feina. L'empresa va traslladar dimecres passat als sindicats que l'electrificació comportarà una reducció del 30% de les hores treballades, cosa que es traduirà en un excedent de plantilla. Els ho va comunicar al llarg de la primera reunió per ne-

gociar el 20è conveni col·lectiu. Després, però, la companyia va matisar que la retallada de plantilla no ha de ser necessàriament també del 30%. Sigui com sigui, els sindicats CCOO i UGT han criticat en un comunicat conjunt que l'automobilística "no doni xifres" concretes sobre quina serà l'afectació en la plantilla, i ha demanat a Seat que "desglossi" aquest impacte per "a cada àrea i a cada centre".

Tonamón
viatges

93 117 92 23

633 718 791

Taquígraf Garriga 16, 08292
Esparreguera

Cuideo

Cuidados a domicilio por hora | Servicios en Barcelona

Cuidadoras profesionales
y de confianza

Contrata las horas que necesitas,
sin permanencia

Desde 9 eur/h

En 24h cuidando a tu mayor

www.cuideo.com

PRESUPUESTO EN 1 HORA

T. 93 552 0021

LV70641808

Martorell es disfressa de normalitat

» Martorell recuperarà la rua i la festa de Carnaval dos anys després el pròxim 26 de febrer
 » La millora de la situació epidemiològica ha permès que l'Ajuntament tiri endavant la celebració

FESTES ▶ La festa de Carnestoltes de 2020 és l'últim record de festa grossa prepanidèmica que hi ha a l'imaginari col·lectiu martorellenc. Ningú podia imaginar, mentre ballava a la nau 2 de Ca n'Oliveres fa gairebé dos anys, que aquelles notícies d'un virus que voltava per la Xina aleshores acabarien derivant en una pandèmia global que ho aturaria tot. És per això que ara, després d'haver hagut de suspendre el Carnaval del 2021 i d'haver patit fins fa uns dies pel d'aquest any, Martorell espera amb més ganes que mai el pròxim 26 de febrer.

“La nostra intenció era celebrar Carnaval quan tocava i finalment hem optat per aquesta via”, confirmava el dia 7 el regidor de Cultura, Andreu González, a *martorelldigital.cat*, després de constatar la millora de la situació epidemiològica i donant, així, una alegria als veïns. Sota el lema ‘Desendrea’t’, el Patronat Municipal de Serveis d'Atenció a les Persones de Martorell (PMSAPM), de la mà de l'Espai Guspira, ha organitzat un programa que anirà del dia 22 al 27 i que tindrà com a plat fort la rua del dissabte 26.

Les colles que s'hi hagin inscrit es concentraran aquell dia al carrer del Mur a les cinc de la tarda. Mitja hora més tard, l'humorista i cantant conegut com El Sevilla farà el pregó a la plaça de la Vila, que donarà pas al recorregut de sempre de la rua: carrer del Mur, Pau Claris, avinguda Germans Martí, plaça del Vi, rambla de les Bòbiles (de pujada i baixada), carretera de Piera, carrer de Montserrat i, finalment, Ca n'Oliveres.

PREMIS I FESTA

Com s'havia fet cada any fins a l'arribada del coronavirus, Ca n'Oliveres serà l'escenari de la nit de Carnaval. La nau 1 acollirà el sopar de colles i el lliurament de premis. S'entregaran cinc guardons: a les colles amb les tres millors disfresses (amb premis de 3.000, 2.500 i 2.000 euros), a la colla amb la millor coreografia (1.500 euros) i a la que tingui la millor carrossa (mil euros).

Després de l'entrega de premis, l'activitat es traslladarà a la nau 2, amb una primera sessió de festa per a tota la família que durarà fins a la una de la mati-

Un moment de la rua de Carnaval de Martorell del 2020, l'última que es va poder fer. Foto: Grisphoto/Ajuntament

nada i que anirà seguida de la sessió golfa, només per a majors de 16 anys, amb DJ, les Qüins i Muerta Sánchez.

FESTA A TOT EL MONTSERRATÍ

Martorell no és l'únic municipi del Montserratí que ho té tot a punt per celebrar Carnaval: la festa s'estendrà per tota la zona. A Sant Andreu de la Barca, per exemple, també hi haurà una rua amb la participació d'una desena d'entitats, i la novetat d'en-

guany serà el concurs de disfresses organitzat per l'Associació de Comerciants i Serveis (ACSSAB), amb tres premis de 300 euros, que anima els veïns a fer-se fotos disfressats davant d'un comerç local.

A Olesa de Montserrat, hi haurà dues rues (una només per a infants i una altra de petits i grans), un altre concurs de disfresses i una actuació del grup Tàrraco Surfers. Els pobles més petits del Montserratí tam-

poc perdonaran la festa i, de fet, Castellví de Rosanes s'avançarà a tota la resta, celebrant el seu Carnaval aquest mateix diumenge, 20 de febrer, amb una desfilada i un ball.

Collbató, per la seva part, es mantindrà en el dia 26 i atorgarà fins a quatre premis a les comparses que participin en la desfilada: la més divertida, la més “canyera”, la més ben caracteritzada i la que tingui la millor posada en escena.

LAMPISTERIA I ELECTRICITAT MORALES des de 1924

El teu instal·lador de confiança

AIRE CONDICIONAT BOMBA DE CALOR NOU GAS ECOLOGIC R-32 BOMBA DE CALOR A+

des de **750€**
instal·lació i IVA inclòs

NO PASSI FRED AQUEST HIVERN

CALDERA JUNKERS CERAPUR CONFORT

des de **1550€**
instal·lació i IVA inclòs

DES DE 60€ AL MES

Amb termostat programador digital sense fils de regal

Caldera THERMOR a partir de 1250€

www.smorales.es

aigua · electricitat · escalfadors · calderes
calefacció · aire condicionat
butlletins llum

Avinguda Germans Martí, 20 A
08760 Martorell_Barcelona
Tel. 93 775 16 74 - 692 229 166
WhatsApp: 649 649 927

EL SEU INSTAL·LADOR DE CONFIANÇA A MARTORELL

Tota la població de Sant Fost. O gairebé tota la de la Llagosta. O la meitat de la de Martorell o Olesa. O dues tercers parts de la de Sant Just. El nombre de defuncions de persones grans que hi va haver durant el primer mig any de pandèmia equival a aquestes comparacions. En només sis mesos, 11.255 persones de més de 70 anys van morir a conseqüència de la covid a Catalunya. Es diu de pressa, però com seria l'experiència de visitar, per exemple, Sant Fost el 31 de gener de 2019 i veure gent als carrers i tornar-hi el juny de 2020 i no trobar-hi ningú? Seria com caminar per un paisatge arrasat per la guerra o pel silenci d'un desastre nuclear.

És així com millor s'entenen els efectes de la pandèmia: com un desastre que va posar el focus en la gent gran. I ara que ja hem fet el símil adequat, que sabem de què parlem, caldrà pensar com aquesta població ha entomat una realitat tan extrema. Mort, tristesa i soledat. Aquestes serien les tres paraules guia per recórrer els dos darrers anys viscuts per les persones grans. Però també ho serien altres mots menys durs: resistència i esperança.

MORT

Quan el 10 de març la filla de la Maria Teresa li va dir que era millor no reunir-se per celebrar el seu aniversari, ella, una dona vital de 86 anys, no podia arribar a imaginar-se el que havia de venir. "No em vaig espantar", assegura a l'altra banda del telèfon.

Durant aquests dos anys, el seu exmarit i el pare del seu gendre han mort de covid. "Els meus dos consogres van entrar a l'hospital amb covid, i quan ella va recuperar-se i en va poder sortir, li van dir que el seu marit havia mort", relata la Maria Teresa.

Albert Quiles, director de la fundació Amics de la Gent Gran, assenyala que a l'inici de la pandèmia les morts es van fer notar en un organisme que està en contacte amb unes 2.200 persones. "No podem dir-ho del cert, però les morts d'usuaris van augmentar entre un 10 i un 15% els primers mesos", afirma Quiles.

Amb tot, si en algun lloc es va fer sentir especialment la mort de la gent gran, aquest va ser les residències: l'epicentre de la pandèmia. Tal com ha posat sobre la taula Amnistia Internacional, "a Catalunya, de l'1 de març al 15 de novembre de 2020 van morir per covid 7.045 persones grans que vivien en residències". Així mateix, l'organització denuncia que en molts centres s'han vulnerat drets fonamentals d'usuaris i familiars.

"Tinc dret a saber què estava passant. Ens ho han negat sempre. La meua mare no ens la podran tornar, però una cosa que es podria haver evitat no volem que torni a passar mai més", diu l'Ana María, filla d'una dona que vivia a la residència Federica Montseny de Barcelona. En el seu cas,

El 40% de les persones grans se senten més soles ara que abans de la pandèmia. Foto: Eli Don/ACN

Els dos anys de les víctimes més grans

Les persones grans són les que més han patit els efectes de la pandèmia. A més de veure's directament afectades pel risc de mort si es contagien, de vegades s'han sentit soles i oblidades per la societat. Això ha fet que la seva condició tant física com emocional s'hagi deteriorat en menys de dos anys.

no va ser traslladada a l'hospital quan es trobava en estat crític, i encara que la filla ha presentat una denúncia, el contenciós, com tants altres a tot l'Estat, encara no s'ha resolt.

Els mateixos treballadors d'algunes residències de Barcelona han denunciat les deficiències que els seus centres tenien per afrontar una crisi com la que hi va haver. La Natalia, una gericultora d'una residència barcelonina, afirma que a les persones grans

que hi vivien "no se'ls va explicar què estava passant i moltes van pensar que se les castigava", i això va comportar-los "un greu deteriorament físic". En els casos més extrems, segons lamenta Amnistia Internacional, "hi ha persones que han mort soles, violant així el seu dret a la mort digna i suposant també un trauma per a les seves famílies". "Tampoc va haver-hi una gestió adequada de l'acomodament i del trasllat de les persones un cop mortes: no s'a-

visava els familiars, tardaven dies a treure els cossos de les residències, les famílies no sabien on eren...", afegeix.

TRISTESA

La mort és la conseqüència més terrible de la pandèmia. Malgrat això, la crisi sanitària també s'expressa en altres aspectes com el confinament.

"La veritat és que he viscut molt malament aquests dos anys... Estic sola i soc molt gran,

i els dos primers mesos me'ls vaig passar sense veure ningú", diu l'Aurora. Ara té 86 anys i surt de casa amb dificultats. Abans baixava al carrer i quedava amb altres persones grans, però el març de 2020 tot allò va quedar enreure. La seva anterior vida es va ensorrar. La pandèmia li ha passat factura i ha empitjorat físicament. Li costa caminar. De fet, ha passat del bastó al caminador. De fet, ha passat del bastó al caminador en menys de dos anys. "La vida m'ha canviat", lamenta.

Els meus avis

● Els periodistes, sempre sota l'allargada ombra de l'objectivitat, oblidem que les històries sobre les quals escrivim també són nostres. I per molt que ens en vulguem extreure, ens afecten. En el cas de la pandèmia, aquesta idea no pot ser menys certa. Tots coneixem gent gran. Avis, pares, àvies o mares que han estat les víctimes d'aquests dos anys. Han patit veient com persones de la seva generació morien i pensant que, si s'infectaven, recorrerien el mateix camí.

La Montse i l'Albert tenen 86 i 90 anys. Quan va començar la pandèmia

familiars s'encarregaven de fer-los la compra, d'anar a la farmàcia, de planxar-los la roba o de fer-los el menjar.

Els mesos van passar, i quan la situació ja estava més normalitzada, la filla de l'Albert i la Montse va trobar una altra noia per fer les tasques. La parella cada cop tenia més dificultats per valer-se per si mateixa. Per a la Montse, era el dolor, "el mal de tot", i per a l'Albert la cada cop més fràgil vista, que el feia "avorrir com un vell".

La reclusió els ha passat factura. El cada cop va amb menys freqüència al mercat a comprar i ella no es mou de

Qui no té un avi, una àvia, un pare o una mare d'edat avançada? Són les persones que més han patit la pandèmia i mereixen les nostres històries

tenien una dona que anava a casa seva cada dia per netejar i cuinar. Amb dificultats i ajuda, encara es podien valer pel seu propi peu. Poc després de l'esclat de la pandèmia, però, la noia que treballava a casa seva va decidir que, per por de contagiar-se i de contagiar-los a ells, deixava la feina.

Els familiars ens vam organitzar per fer les tasques. Cada dimecres, qui escriu aquestes línies hi anava dues hores a netejar els lavabos, a passar l'aspiradora i a fregar el terra, mentre la Montse mirava com Ana Rosa Quintana treia a passejar eslògans sensacionalistes a la televisió i l'Albert escoltava a la ràdio les novetats financeres del seu Barça. Altres

casos. Diuen que tenen ganes de marxar. Aquell eufemisme de la mort. Parlem el gener quan els dic que vull que apareguin en aquest reportatge. Els pregunto què és el que més els ha afectat de la pandèmia i si tenien por de contagiar-se. "De contagiar-me i morir, no. El que pitjor porto és no poder veure els meus fills i els meus nets amb tanta freqüència", diu la Montse. "Poder-los abraçar", afegeix. "Ja m'ho imagino", responc jo amb les paraules sortint-me de darrere de la mascareta i pensant que aquesta vegada tampoc l'abraçaré. "Treu-te aquesta merda de la cara", em diu l'Albert fent broma com fa sempre. Tots tenim gent gran que es mereix les nostres històries.

Ella és l'exemple més clar de la llosa que suposen els temps pandèmics. "Abans vivia molt bé, i ara m'enrabió perquè em dic: 'Jo que vaig passar la guerra quan era una criatura hauré de marxar d'aquest món passant això?'. No tinc ganes de viure gaire més, em falta alegria", afirma.

Té la veu cansada. Només s'il·lumina quan recorda el passat. "A mi sempre m'ha agradat la natura, i ara des de casa no veig ni un arbre... Quan tenia 20 anys vaig anar de Martinet a Andorra i d'allà a Puigcerdà... Que bonic que va ser!", rememora. Per travessar la frontera ho va haver de fer de matinada, quan no hi havia guardes, perquè el règim franquista no permetia a les dones canviar de país. Són més de 130 kilòmetres de ruta a peu. Ara l'Aurora ja no pot caminar pels Pirineus, i ens recorda que tots els joves serem gent gran i que tota la gent gran va ser jove.

SOLEDAT

El cas de la Pilar també té punts semblants al de l'Aurora. Ella té 73 anys i el març de 2020 en feia dos que el seu marit havia mort. "La veritat és que he passat la pandèmia amb molta angoixa. Totes les mesures em van fer

agafar molta por", explica. Durant els primers compassos no sortia de casa i se sentia sola. "Ho vaig passar molt, molt malament... Hi havia dies que no em volia llevar ni menjar", recorda.

La soledat ha estat una constant. Segons un estudi d'Amics de la Gent Gran, més del 40% dels usuaris amb els quals tracten se senten menys acompanyats ara que abans de la pandèmia. Tal com detalla Quiles, la soledat s'ha agreujat encara més per la manca de coneixements tecnològics d'aquesta població. "Tres de cada quatre persones que acompanyem fan servir el telèfon fix per a la seva comunicació", afirma per afegir que "la bretxa digital és severa". Això va fer que moltes persones perdessin el contacte humà directe. Amb tot, Quiles llença una reflexió: "Molta gent a la qual preguntàvem com estava vivint el confinament ens replicava: 'Quin, aquest o el d'abans?'. Abans de la pandèmia ja vivien reclosos".

La mateixa Pilar s'ha sentit abandonada. Considera que la pandèmia ha aprofundit el menyspreu de la societat cap a la gent gran. "Els avis serveixen fins que són útils per cuidar els fills dels fills, i quan no aporten res se'ls

"Abans vivia molt bé, i ara m'enrabió perquè em dic: 'Jo que vaig passar la guerra quan era una criatura hauré de marxar d'aquest món passant això?'. No tinc ganes de viure"

"La pandèmia ha aprofundit el menyspreu cap a la gent gran... Els avis serveixen fins que són útils per cuidar els nets, i quan no aporten res se'ls aparta"

aparta i es tornen invisibles", critica. Ella, però, creu que de tot-hom es pot aprendre alguna cosa.

Sigui com sigui, fa uns mesos que les coses ja no són tan dures per a la Pilar. "La situació va canviar com si haguessin girat un mitjó quan va venir el voluntari d'Amics de la Gent Gran... Va ser com un flexxazo, ens vam entendre des del primer moment", comenta rient.

RESISTÈNCIA I ESPERANÇA

Als seus 86 anys, la Maria Teresa té un rellotge intel·ligent al canell que li diu que ha de fer 6.000 passes cada dia. El passadís de casa seva, ha comptat, són unes 100 passes. Durant el confinament, el recorria 60 vegades cada dia. "Ho feia quan hi havia anuncis a la televisió o en altres moments", explica. El seu cas demostra la capacitat de resiliència de moltes persones grans.

Ella ha aprofitat la pandèmia per abonar-se a les seves aficions. "Durant el confinament vaig llegir, vaig escriure... Vaig poder fer el que volia", diu. El seu cas divergeix del d'altres persones d'edat avançada que no tenen la mateixa vitalitat. Què la fa diferent? Seria molt fàcil parlar de caràcters, però en la seva història hi ha dos elements cabdals. El pri-

mer: en cap moment s'ha sentit sola, ja que el contacte amb la família ha estat constant. "Els meus fills em venien a veure des de la finestra i cada nit fèiem videoconferències", diu. El segon: les noves tecnologies. "Amb les amigues, tot i que fa dos anys que no ens veiem i abans quedàvem almenys un cop al mes, ens hem continuat parlant pel WhatsApp", afegeix.

Malgrat tot, ella també ha tingut por. "Ara no em faré la valenta [riu], perquè tot aquest temps he tingut el termòmetre sempre al costat per posar-me'l al mínim símptoma", admet. A més, també s'indigna pel que ha passat a les residències. Tanmateix, és cert que la seva manera d'entendre el món l'ha ajudat. "Amb l'edat que tinc veig les coses diferent. Les coses passen. No hi ha una explicació per a tot i no cal buscar-la", afirma.

La Maria Teresa, com totes les persones grans, com l'Aurora i la Pilar, ha estat víctima d'un món que fa bona l'expressió "el mort al sot, el viu al rebost". El mort són les persones grans i els vius la resta.

Un reportatge
d'Albert
Alexandre

Llorca torna al centre de la polèmica

» L'exalcalde hauria cobrat indegudament 86.511 euros per assistir als òrgans col·legiats, segons Antifrau
 » L'organisme també veu irregularitats en les retribucions de cinc regidors amb dedicació exclusiva

POLÍTICA ▶ L'exalcalde de Sant Andreu de la Barca Enric Llorca hauria cobrat 86.511 euros de forma irregular per assistir als òrgans col·legiats de l'Ajuntament entre el 2015 i el 2020, tal com va avançar divendres *Nació Digital* i com indica un informe de l'Oficina Antifrau de Catalunya al qual ha tingut accés *Línia Nord*. El socialista, que va ser batlle durant 26 anys, cobrava més que la resta de regidors per aquestes assistències, cosa que, segons Antifrau, "no s'ajusta a dret". L'organisme ha instat l'Ajuntament a iniciar "un procediment de revisió d'ofici" i "un procediment de reintegrament de les quantitats satisfetes indegudament". El Ple municipal va aprovar aquest dilluns per unanimitat la primera d'aquestes peticions, en una sessió extraordinària que s'estava celebrant en el moment de tancar aquesta edició.

L'informe d'Antifrau també assenyala com a irregularitat el fet que cinc regidors del govern amb dedicació exclusiva s'acollissin al conveni col·lectiu dels treballadors de l'Ajuntament, que "en cap cas els és aplicable", i cobressin, per tant, les pagues de puntualitat i productivitat. Es tracta dels tinent d'alcalde Juan Pablo Beas i Montserrat Tobella, l'exregidora Eva Prim i el regidor Luis Oulego (tots quatre del PSC), i de la regidora de Cs Saray Cantero. En aquest cas, Antifrau també ha instat l'Ajuntament a revisar i recuperar els pagaments que s'haurien fet de forma indeguda, i el Ple també va aprovar ahir investigar-ho.

Fem Sant Andreu (ERC i Veïns por el Cambio) ja va portar al Ple les possibles irregularitats en les retribucions de Llorca i alguns regidors de govern per primer cop el novembre de 2020. Ar-

Enric Llorca va renunciar a l'alcaldia de Sant Andreu el juliol passat. Foto: Arxiu

ran d'això, i després que un informe de la Diputació de Barcelona donés la raó al partit de l'oposició, finalment, en un Ple celebrat el desembre de 2020, les retribucions de Llorca per assistir als òrgans col·legiats es van rebaixar (per igualar-les a les de la resta dels regidors) i el sou dels regidors amb dedicació exclusiva va quedar congelat. El març de 2021,

però, Fem va denunciar el cas a Antifrau perquè considerava que, a més de revertir la situació, s'havien de retornar els diners que s'haurien cobrat indegudament.

Llorca va renunciar al seu càrrec a la Diputació —n'era el delegat de Salut Pública i Consum— l'abril de l'any passat i va deixar l'alcaldia el mes de juliol, en tots dos casos al·legant motius perso-

nals. Qui va agafar el seu relleu al consistori va ser Ana Alba.

Sobre la polèmica de les retribucions, des del govern municipal argumenten que Antifrau "no té competència" per demanar que es retornin els diners i que "l'únic òrgan competent" per determinar si les retribucions eren irregulars o no és "la comissió jurídica assessora de la Generalitat".

Castellví | Pas endavant per tenir la piscina descoberta

La piscina descoberta que s'ha de construir al recinte de l'escola vella de Castellví de Rosanes ja és una mica més a prop. L'Ajuntament ha obert aquest febrer la licitació de les obres, que compten amb un pressupost de 417.000 euros.

Castellví | Sant Esteve

Castellví estrenarà enguany els Pressupostos Participatius

PARTICIPACIÓ ▶ Els veïns de Castellví de Rosanes podran decidir per primera vegada a què volen destinar un total de 31.000 euros del pressupost municipal. Això serà possible gràcies a la celebració dels primers Pressupostos Participatius del poble, que s'estrenaran aquest any després que el Ple n'hagi aprovat el reglament per unanimitat.

Els castellvinencs podran presentar els seus projectes per millorar el municipi a títol individual o en grup, com també ho podran fer les entitats. Un cop tancat el període de presentació de propostes, i després de l'avaluació tècnica que determinarà si són viables o no, s'obriran les votacions a tota la ciutadania.

Per ara, l'Ajuntament no ha establert els terminis del procés participatiu, però ha explicat que la primera edició abastarà el 2022 i el 2023; és a dir, el consistori es compromet a executar els projectes que en surtin guanyadors en aquests dos anys.

El Ple ja ha aprovat el reglament de la iniciativa. Foto: Aj. de Castellví

En aquest sentit, també ha detallat que, un cop hi hagi la llista de les propostes més votades pels veïns, "s'aniran executant començant per la més votada i se seguirà per ordre descendent, sempre que l'import sumat no superi els 31.000 euros". Per tant, pot ser que, per ajustar-se

a la partida disponible, s'acabin fent realitat la primera i la tercera idees amb més suport ciutadà, però no la segona.

Per a l'alcalde Adrià Camino, els Pressupostos Participatius són "una eina de democràcia participativa per apropar la gestió municipal a la ciutadania".

El centre va obrir les portes el 31 de gener. Foto: Aj. de Sant Esteve

Sant Esteve exigeix recuperar serveis i horaris al nou CAP

SALUT ▶ Sant Esteve Sesrovires va estrenar per fi el nou CAP, situat a la zona de la Gleva, el passat 31 de gener. L'obertura del centre, però, no ha anat acompanyada de la recuperació dels serveis i els oraris que hi havia abans de la pandèmia, tal com havia demanat l'Ajuntament en reiterades ocasions i també la ciutadania, a través d'una recollida de firmes promoguda pel mateix consistori.

Per això, en la sessió d'aquest mes de febrer, el Ple municipal

ha aprovat per unanimitat una declaració que torna a demanar al Departament de Salut de la Generalitat el retorn de les condicions que van ser retallades el març de 2020, com ara les consultes amb la llevadora.

De fet, coincidint amb la posada en marxa del CAP nou, força més gran que l'anterior, Salut ja va dir que aquest augment de l'espai "facilitaria" l'ampliació de serveis. Una ampliació que, de moment, govern local i veïns continuen esperant (i exigint).

Olesa de Montserrat

líniainord.cat

15 de febrer del 2022

Obres | Millora dels camins de l'Anella Verda

Les obres per millorar més camins urbans de l'itinerari de l'Anella Verda començaran aquest dijous. Concretament, s'arreglaran el camí que enllaçarà el barri de Sant Bernat amb el de les Planes i el camí urbà de la riera d'Oromir.

El festival Barnasants aterra de nou a Olesa amb tres concerts

CULTURA ▶ Olesa de Montserrat s'ha convertit, un cop més, en escenari del festival Barnasants. Concretament, enguany s'han programat a l'Escorxador tres concerts del cicle de cançó d'autor del Projecte de Cultura en Xarxa Barnasants.

La primera actuació a Olesa va ser la de Quico Pi de la Serra el passat 6 de febrer. El cantautor barceloní va presentar el seu 24è disc, *Cançons de combat* (Temps Record, 2020), i va interpretar tant cançons antigues com de més actuals. Ara, les pròximes cites del Barnasants en terres olesanes són els concerts de Montse Castellà, el 5 de març, i el de Claudio Gabriel Sanna i Rall Grup, el 2 d'abril.

Castellà, cantautora ebreca, presentarà el seu cinquè àlbum, *Salicòrnia*, que inclou un duet amb Lluís Llach i una versió de Joan Baez. Per la seva banda, el cantautor alguerès Sanna, jun-

El concert de Pi de la Serra a l'Escorxador. Twitter (@AjuntamentOlesa)

tament amb el seu Rall Grup, presentaran el treball *Mirau que sem anant i mirant*, amb cançons festives i satíriques.

Totes les entrades tenen un preu de quatre euros i es poden comprar el mateix dia de l'actuació a l'Escorxador.

UN "PRIVILEGI" PER A OLESA

Per al regidor de Cultura, Xavier Rota, acollir tres concerts del festival internacional com és el

Barnasants és un "privilegi" per a Olesa, alhora que també representa "un esforç organitzatiu i econòmic per a l'Ajuntament", tal com ha dit en declaracions a l'emissora municipal.

L'edició d'enguany del Barnasants és la 27a, i està dedicada al centenari del naixement de Joan Fuster, motiu pel qual porta per lema 'Nosaltres, els Barnasants' (en referència a l'obra *Nosaltres, els valencians*).

Primera reunió del futur Mercat del Parc Rural

COMERÇ ▶ El Mercat del Parc Rural del Montserrat es posarà en marxa, si tot va bé, el mes d'abril, i es farà el primer dissabte de mes a Olesa de Montserrat i el segon dissabte de mes, a El Bruc. El saló de sessions de l'Ajuntament d'Olesa va acollir dijous passat, dia 10, la primera sessió informativa amb els productors que en formaran part, per donar-los detalls de com serà el projecte.

Es tracta d'una iniciativa de la Diputació de Barcelona, que vol impulsar la venda directa de productes de proximitat en unes diades festives, amb activitats i música en directe. Així doncs, en aquest futur mercat, s'hi podran comprar productes frescos propis de la zona, però també hi haurà *foodtrucks*, espectacles familiars, xerrades sobre nutrició i vida saludable i informació sobre serveis i atractius turístics del territori, entre d'altres.

Bona participació als Tres Tombs de Sant Antoni Abat

TRADICIÓ ▶ L'Associació Tonis Olesa va celebrar, el primer cap de setmana de febrer, les festes de Sant Antoni Abat, amb els Tres Tombs com a acte principal. La desfilada de carros, carruatges i animals de tir va omplir els carrers olesans el matí del diumenge 6. El president de l'entitat organitzadora, Jordi Viladot, va valorar positivament la participació en totes les activitats programades, des dels Tres Tombs fins al Mercat Medieval que es va instal·lar a la plaça de Catalunya, entre d'altres.

Els Tres Tombs. Foto: Ajuntament

Successos | Una plantació de marihuana en una casa ocupada

Els Mossos d'Esquadra van desmantellar una plantació de marihuana en una casa ocupada d'Abbrera i van detenir, entre el 8 i el 10 de febrer, els tres responsables del cultiu per un delictes contra la salut pública. Hi van trobar 100 quilos de droga i 130.700 euros en efectiu.

Abbrera

Les famílies de l'Escola Ernest Lluch celebren tenir el nou pati

EQUIPAMENTS ▶ La remodelació del pati de l'Escola Ernest Lluch d'Abbrera va ser el projecte més votat als Pressupostos Participatius 2019-2020. Gairebé dos anys després que aquesta idea és proclamés guanyadora, i amb una pandèmia pel mig, el nou pati per fi s'ha fet realitat i les famílies n'estan molt satisfetes. "Va ser una proposta en què va participar tota la comunitat educativa: famílies, mestres i, el més important, els infants", explica la presidenta de l'AMPA del centre, Queralt Piñero, una de les impulsores del projecte.

L'objectiu, segons Piñero, era "recuperar zones de natura" per als nens i nenes, per fer front al predomini del ciment: "Hi ha massa ciment a Abbrera", assenyala. Per això, el nou pati, estrenat la setmana passada, compta amb més vegetació, elements naturals i noves propostes de joc que fomenten l'experimentació, la creativitat i l'aprenentatge. En aquest sentit,

Els alumnes ja han pogut estrenar el pati. Foto: Twitter (@elluchabrera)

Piñero té clar que els patis també poden ser aules. "El pati serveix per jugar, sí, però també pot tenir una funció educativa", afirma, i té clar que des de l'escola volen seguir avançant en aquesta línia, aconseguint més espais naturals.

D'altra banda, tal com recorda la presidenta de l'AMPA, el pati no només el gaudirà l'alumnat d'aquesta escola, sinó que l'acabarà gaudint tot el poble, perquè es preveu que més endavant pugui obrir les portes a tot hom alguns dies a la setmana.

La mostra 'Científiques catalanes 2.0' a la Casa de Cultura. Foto: Ajuntament

La Casa de Cultura acull una exposició sobre científiques

CULTURA ▶ La Casa de Cultura d'Abbrera acull, des del passat dia 7 i fins al 28 de febrer, l'exposició 'Científiques catalanes 2.0' per commemorar el Dia internacional de la dona i la nena en la ciència, que se celebra cada 11 de febrer. La mostra ha estat coordinada pel Grup de Perspectiva de Gènere de l'Associació Catalana de Comunicació Científica i a Abbrera ha arribat gràcies al servei d'Igualtat de l'Ajuntament. Amb aquesta proposta, el consistori pretén donar més vi-

sibilitat al paper de les dones en la ciència i la tecnologia. Amb aquesta finalitat, l'exposició inclou el perfil de 24 científiques rellevants que treballen a Catalunya i que es dediquen a àmbits tan variats com la infermeria, la química o l'enginyeria.

Des de l'Ajuntament recorden que el 28% dels investigadors del món són dones, com també ho són el 35% dels estudiants de les carreres STEAM (les relacionades amb ciència, tecnologia, enginyeria i matemàtiques).

El balneari de la Puda va ser l'escenari d'una rave il·legal des de divendres a la nit fins al dilluns al matí. Els Mossos d'Esquadra i la Policia Local van aconseguir controlar la festa després de tot el cap de setmana i van fer controls de drogues i alcohol entre els participants.

Dorel-Ferré: "La Colònia Sedó s'estimava i s'odiava alhora"

CULTURA ▶ La doctora en Història Gràcia Dorel-Ferré (Esparreguera, 1943), especialitzada en patrimoni industrial, ha publicat un llibre sobre la Colònia Sedó coeditat pel Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat i l'Ajuntament d'Esparreguera. El recinte fabril i residencial esparreguerí ha estat sempre molt present en la vida de Dorel-Ferré: gran part de la seva família hi va treballar – pares, avis, besavis, cosins... – i el seu tancament, el 1979, la va marcar tant que va decidir que fos el tema de la seva tesi doctoral.

"Semblava impossible que pogués tancar", recorda l'autora del llibre, que explica que per a la seva família no hi havia un altre "horitzó" que no fos la Colònia Sedó. En parla amb fascinació, recordant que es tracta de la colònia industrial més gran de Catalunya, amb "un sistema hidràulic absolutament refinat" i amb les turbines més grosses d'Espanya. "Els Puig

Gràcia Dorel-Ferré (centre), a la presentació del llibre. Foto: Ajuntament

i els Sedó, les dues dinasties d'empresaris que van fer possible la colònia, van tenir un gran atreviment i una gran capacitat de creació. Els constructors de modernitat com ells van ser els qui van canviar la cara de Catalunya", destaca.

El llibre també s'endinsa en l'àmbit social de la colònia i, en aquest sentit, Dorel-Ferré matisa que no tots els treballadors vivien a la colònia, sinó que podien triar. També recorda que, malgrat les coses dolentes (com que hi imperava un sistema "paternalista"), l'e-

xistència de la fàbrica va suposar un pas endavant per a molta gent: "El camp era molt més dur, i almenys la fàbrica els garantia un sou que no depenia de la pluja, de la bèstia que emmalaltia o de l'eina que es trencava".

L'autora del llibre assegura que, quan li preguntava a la seva mare per la feina a la fàbrica, només li deia que "era una feina d'esclaus". "Hem de ser objectius: era esclavatge, però en molts casos va permetre pagar la casa o els estudis dels fills", conclou.

Comiat a la Festa d'Hivern i benvinguda al FiraPassió

TRADICIÓ ▶ Esparreguera va viure el cap de setmana passat la Festa Major d'Hivern en honor a la seva patrona, Santa Eulàlia. Després de tres dies carregats de tradició i cultura popular i de posar en valor el patrimoni local, el municipi ja ho té tot a punt per acollir, aquest cap de setmana, el festival FiraPassió, l'única fira de Passions de Catalunya.

Un cop més, dissabte i di-

umenge, la vila es traslladarà a l'any zero i s'omplirà de parades de comerciants i artesans i d'espectacles itinerants, a més de la Crucificades World Race.

A la fira (organitzada per la Passió d'Esparreguera, l'Ajuntament i Esparreguera Comerç), hi participaran la Federació Catalana de Passions i Europassion, una entitat que aplega 83 passions de setze països europeus.

Presenten la Xarxa per la Infància i l'Adolescència

INFÀNCIA ▶ L'Ajuntament va presentar el dilluns de la setmana passada la Xarxa EXIA (Esparreguera en Xarxa per la Infància i l'Adolescència), que implica i coordina professionals de diferents àmbits amb l'objectiu de donar resposta a les necessitats dels menors del municipi. En l'acte també es va donar a conèixer el

protocol de prevenció i actuació davant el maltractament infantil.

La iniciativa es va començar a gestar fa un any i forma part del Projecte Educatiu de Ciutat (PEC). Hi participen responsables polítics, associacions de famílies i tècnics municipals de diferents serveis i equipaments, com els centres educatius o el CAP.

Transport | Collbató passa a formar part de l'AMTU

Collbató s'ha afegit a l'Associació de Municipis per la Mobilitat i el Transport Urbà (AMTU). Així ho va acordar el Ple municipal en la darrera sessió. Aquesta adhesió permetrà a l'Ajuntament accedir a ajuts econòmics i a un assessorament tècnic especialitzat en matèria de mobilitat.

Collbató

Els veïns fan una setantena de propostes per millorar Collbató

PARTICIPACIÓ ▶ La primera edició dels Pressupostos Participatius de Collbató està tenint bona acollida entre la ciutadania. L'Ajuntament ha revelat ara que en la fase de presentació de propostes, que va acabar el 17 de gener, es van recollir un total de 72 idees per millorar el poble. Després d'un primer cribatge que va servir per descartar els projectes que no s'ajustaven a les bases i que va unificar els que eren molt semblants, la xifra d'idees es va reduir a cinquanta, de les quals només quinze arribaran a la fase de votació.

La comissió tècnica, formada per personal municipal, serà l'encarregada d'avaluar i validar les propostes de cara al 22 de febrer, i després n'haurà de seleccionar les quinze finalistes. Tot seguit, es farà una campanya de difusió de les idees entre les quals la ciutadania podrà escollir. El període de votació tindrà lloc del 18 de març al 29 d'abril, i hi podrà participar tothom que

La primera reunió tècnica dels Pressupostos Participatius. Foto: Ajuntament

estigui empadronat a Collbató i tingui més de 16 anys. Es podrà votar tant de forma telemàtica com presencial.

PRIMERA VEGADA

Aquesta és la primera vegada que els collbatonins poden decidir, a través dels Pressupostos

Participatius, a quines noves versions i millores del poble volen destinar un total de 20.000 euros del pressupost municipal. La voluntat de l'Ajuntament és fomentar la participació ciutadana, reforçar la transparència i conèixer les preocupacions i prioritats del veïnat.

Ho ha alertat un estudi tècnic de la Diputació de Barcelona. Foto: Ajuntament

El sistema de climatització del Casinet no és adequat

EQUIPAMENTS ▶ El sistema de ventilació i climatització del Casinet de Collbató no s'adequa a les necessitats de l'espai, "ja que no garanteix el bon funcionament tèrmic de l'edifici", segons ha alertat la Diputació de Barcelona en un estudi tècnic publicat recentment.

L'informe, que ja s'ha fet arribar a l'Ajuntament, proposa canviar-lo per un sistema de generació tèrmica d'alta eficiència amb bomba de calor, amb nous conductes d'impulsió, així com la

substitució dels actuals recuperadors de calor per uns de major eficiència, aprofitant les condicions existents. La Diputació també suggereix instal·lar un ventilador que permeti escalfar a l'hivern i refrescar a l'estiu d'una forma més sostenible, reduint el consum energètic global de l'edifici. Tot plegat, tindria un cost d'uns 65.000 euros.

Aquest estudi de la Diputació s'emmarca en els Objectius de Desenvolupament Sostenible proclamats per l'ONU el 2015.

3 ANYS EXPLICANT CATALUNYA AL MÓN

exterior.cat

**ES BUSQUEN
3.000
AMICS INVISIBLES**

**AQUEST ANY, REGALA
APADRINAMENT**

VULL COL·LABORAR

Descubriex-ho a:
www.sebuscanamigosinvisibles.org
900 111 300

 Vicente Ferrer

CÒPIES MARTORELL SERVEIS GRÀFICS

C/ SANT ANTONI MARIA CLARET, 5 (MARTORELL)

**EL TEU CENTRE D'IMPRESSIÓ
IMPRIMEIX MÉS PER MENYS**

DESCOMPTES TOT L'ANY AMB EL CARNET DE L'AMPA DE LA TEVA ESCOLA,
CARNET UNIVERSITARI, CARNET VIP I CARNET JOVE

PAPERERÍA ONLINE I MATERIAL DE BELLES ARTS

SERVEIS:

- AUTOSERVEI D'IMPRESSIÓ
- DISSENY GRÀFIC
- ESCÀNER COLOR I B/N DE GRAN FORMAT
- ENQUADERNACIONS DE TOT TIPUS
- IMPRESSIÓ DIGITAL
- IMPRESSIÓ FOTOGRAFICA
- IMPRESSIÓ DE GRAN FORMAT
- SERVEI DE FAX

BELLES ARTS ·
MATERIAL ESCOLAR ·
MATERIAL D'OFICINA ·
PLASTIFICACIONS ·
PAPERERÍA ·
OBJECTES DE REGAL ·
SEBells DE BOMBA I PLAQUES ·
SERVEIS GENERALS

WWW.COPIESMARTORELL.COM TELF. 93 774 24 77 SIGUENOS EN INSTAGRAM INFO@COPIESMARTORELL.COM

Handbol | Torna el Torneig Internacional d'Handbol

El Club Handbol Sant Esteve ha anunciat que del 8 al 12 de juliol celebrarà la 40a edició del Torneig Internacional. Les inscripcions ja estan obertes. La pandèmia va evitar que la cita es pogués celebrar el 2020 i el 2021.

Foto: David Camacho

“No he tingut mai una lesió greu, només algun petit contratemps”

Clara Bargalló / Jugadora del Nou Bàsquet Olesa

Amb 18 anys, en el seu primer any al sènior del CB Igualada, Clara Bargalló (Capellades, 1991) tenia poca presència a la pista. “Em sentia frustrada perquè no podia ajudar tant com jo volia. Ho passava molt malament”, recorda la jugadora del Nou Bàsquet Olesa, de Primera Catalana, en aquesta entrevista.

Toni Delgado
OLESA

Suposo que era lògic que et sentissis així, tot i que era la teva primera experiència amb les grans.

A vegades m'empipava tant que ho hauria deixat córrer. La resposta a casa sempre era semblant: “És possible que l'esforç que estiguis fent valgui la pena. Quan siguis millor, jugaràs més. No et queixis. Treballa”.

Hi ha paraules que només desxifrem amb el temps.

Els pares tenien tanta raó... Això només ho veus amb els anys! M'estaven ensenyant a ser constant i a centrar-me únicament en allò que depèn de mi. Sempre els estaré agraïda pels valors que m'han regalat i pels sacrificis que van fer portant-me d'un lloc a un altre perquè jugués a bàsquet. No sé quantes temporades em queden. Em limito a gaudir del moment, i aquest any l'equip és molt competitiu i té molt de potencial.

Us esperàveu acumular cinc derrotes en 14 partits?

La veritat és que no. Tenim jugadores que venen de Copa Catalunya. Crec que ens va fer molt de mal començar el curs amb derrota després d'una pretemporada excel·lent. Hem perdut matxs molt importants i no ens podem permetre més errades. Volem acabar la primera fase entre les quatre primeres per continuar somiant amb l'ascens. La victòria del passat 6 de febrer contra el Club Bàsquet Samà, les líders, ens ha donat una energia extra. També és cert que som un equip amb moltes jugadores noves.

Què és el que més valores en un equip?

El bon ambient i que hi hagi més vida fora de la pista. Som un grup molt jove i amb jugadores de la casa que tenen un bon present i futur. És gratificant que el Nou Bàsquet Olesa cuidi tant la seva pedrera i qualsevol detall. Som un equip molt obert en què les noves se senten a gust i s'adapten de pressa. Anem a sopar i ens ho passem bé. El bàsquet és vital, igual que el component humà. En

aquest sentit, sempre he tingut molta sort. El bàsquet em continua donant moltes alegries.

Com són les persones que formen el Nou Bàsquet Olesa?

Gent de bàsquet. Persones pròximes que hi posen molt cor. La junta directiva, començant pel president, és accessible i t'ajuda i s'ofereix quan pots tenir algun problema.

“És gratificant que el Nou Bàsquet Olesa cuidi la seva pedrera i qualsevol detall”

El diumenge 20 de febrer rebreu el Reus Deportiu.

No ens podem refiar de cap rival. Ens servirà per agafar confiança i continuar conèixent-nos per encarar el tram final de temporada, decisiva i exigent. Ah, i espero continuar amb la ratxa.

Quina ratxa?

No he tingut mai una lesió greu, només algun petit contratemps,

de dues o tres setmanes. Toco fusta... Fa dos anys em feia una mica mal el tendó i quan era cadet vaig tenir un esquinç. I poca cosa més.

Com et sents a la pista aquesta temporada?

Bé, tot i que he tingut cursos millors. Som 13 jugadores i només 12 poden anar convocades. No s'ha donat el cas encara d'haver de descartar algú, perquè hi havia alguna lesionada.

No recordo un equip on estiguin tan repartits els minuts: 9 jugadores heu participat entre 224 i 298 minuts.

Suposo que és complicat gestionar un grup en els entrenaments i els partits. El cos tècnic està aconseguint que tothom se senti part de l'equip i útil. Si jugues poc i guanyes, et pot semblar perfecte. Però si perds i passa el

mateix, potser te'n vas a casa una mica més empipada. No amb algú. En general.

Estàs recordant aquelles converses amb els pares...

Sí! Amb 18 anys potser tornava de Valls sense haver jugat cap minut i els deia: “No vull jugar més”. O a vegades pensava que no tenia ganes d'anar a entrenar. A casa sempre em van fer veure que queixar-se està de més. El camí és persistir i insistir. Estimar allò que fas. Això sí que ho pots controlar.

Totes sou una mica líders?

Quan he estat millor en un equip és quan no hi havia una líder, perquè un dia pot destacar una jugadora, i un altre, una altra. Ara és el cas: no tenim una jugadora imprescindible sense la qual no puguem guanyar. Totes podem ser decisives.

Mura Martorell
TETERIA BOTIGA JAPONESA

Ens trobaràs

c/Trançesc Santacana 28 Martorell

insta: @muramartorell

face: Mura Martorell teteria/tienda japonesa

WhatsApp: 636 134 311

- VENDA TE A GRANEL
- COMPLEMENTS PER AL TE
- ARTESANIA DEL JAPÓ
- SALÓ DE TE

Una nena, l'Alexandra. Una malaltia minoritària, la progèria.

Un relat de Quim Miró
amb les il·lustracions de Robert Garcia

A la venda a

www.asociacionprogeria.com i www.excellenceditorial.com

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans
Octubre '21 OJD

166.566

pàgines vistes
Octubre '21 OJD

línia

el diari
metropolità

liniatarxa.cat

grup comunicació21

el diari
metropolità

No t'ho perdís

Foto: Twitter (@cultura_cat)

Travessats per la tradició

El Centre d'Arts Santa Mònica de Barcelona va inaugurar el dia 2 l'exposició *L'art que ens travessa*, en la qual una vintena d'artistes reflexionen al voltant d'una pregunta: com ens enfrontem avui a la tradició que ens travessa i fereix? El projecte parteix del fet que la societat s'ha transformat en els últims anys i que hem hagut de revisar els fonaments patriarcal, colonial i explotador del nostre món. La mostra presenta un recull de peces de nova creació que ofereixen diferents lectures crítiques de les tradicions que ens han configurat i que encara ho continuen fent.

Famosos

És el protagonista de la pel·lícula més taquillera del moment, *Spider-Man: No way home*, i ara competirà contra ell mateix als cinemes amb l'estrena d'*Uncharted*, film que també protagonitza. Tom Holland (Londres, 1996) és l'actor de moda i la seva recent visita a Barcelona ho ha demostrat. La jove estrella ha vingut a veure'ns per presentar la seva darrera pel·lícula, que té diverses escenes rodades a la capital catalana, a zones com Montjuïc, el Gòtic o la Sagrada Família. En la seva curta però intensa estada a casa nostra, Holland ha assegurat que Barcelona és una de les seves ciutats preferides i que rodar-hi va ser "un somni fet realitat". A més, a la seva última publicació a Instagram s'hi ha referit com la seva "llar lluny de casa" ("my home away from home"), i ha rematat el missatge amb un convincent "Força Barça" que ha robat molts cors.

La fitxa

QUI ÉS?

T O M H O L L A N D

ÉS FAMÓS PER...

Ser l'actor de moda

Està triomfant als cinemes amb l'última 'Spider-Man'

QUÈ HA FET?

Visitar (i enamorar) Barcelona

Per presentar la seva nova pel·lícula, 'Uncharted'

A LES XARXES...

Bogeria pel que ha dit sobre Barcelona

També pel seu "Força Barça" a un post d'Instagram

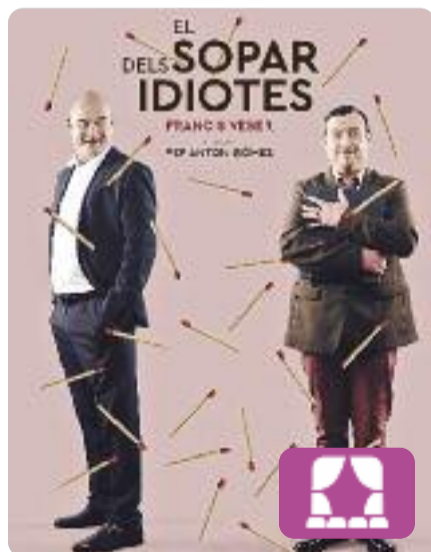
Llibres

Agafeu-me a mi
Lolita Bosch

A Mèxic, 23 joves són segrestats cada dia a causa del narcotràfic. Un d'aquests desapareguts és Roy Rivera. Una matinada de gener, uns homes vestits amb uniforme de policia se'l van endur de casa, on dormia amb la mare i el germà petit. La mare va suplicar que se l'enduguessin a ella, però en Roy els va dir: "Agafeu-me a mi. Jo soc el germà gran".

Teatre

El sopar dels idiotes
Francis Veber

Aquesta comèdia, adaptada per Paco Mir i dirigida per Pep Anton Gómez, narra la història d'un executiu que acostuma a sopar cada setmana amb amics –tots ells homes de negocis– i un convidat molt particular. L'objectiu és presentar, en petit comitè, un desconegut seleccionat per tenir alguna afeció que troben estúpida. Al teatre Borràs de Barcelona.

Música

Discordia
Santa Salut

El segon disc de la rapera Santa Salut ha vist la llum aquest febrer. Sota el títol de *Discordia* (Yuukii Records), Salut Cebrià – nom artístic de la cantant sabadellenca – presenta dotze cançons on el castellà és la llengua predominant, però també s'hi barregen el català, l'anglès i fins i tot el francès. Com amb els idiomes, també s'atreveix a jugar amb els estils musicals.

Pelis i sèries

Canto cósmico. Niño de Elche
Leire Apellaniz i Marc Sempere

Un documental sobre el músic espanyol el Niño de Elche per conèixer des de la seva esfera més íntima i familiar fins al seu univers poètic. *Canto cósmico* ofereix un retrat de l'artista i alhora presenta un diàleg col·lectiu amb veus del món de l'art, com C. Tangana, Angélica Lidell o Pedro G. Romero, així com els pares del protagonista, Paqui i Aladino.

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

El Llorenç, el seu pare ja cuinava per la gent del barri

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

amic associació de mitjans d'informació i comunicació
Mitjans Km 0

líniánord

ESTILS DE VIDA

No et mengis totes les 'cookies'

Foto: Pexels

INTERNET

Molt sovint tenim la sensació que internet ho sap tot de nosaltres. Busquem a Google unes vambes i, al cap d'una estona, quan entrem a Instagram, ens apareixen anuncis de vambes a dojo. Això que pot semblar inofensiu, i fins i tot pràctic, és un exemple de com les empreses s'aprofiten de la informació que els proporcionem. En una publicació recent de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC), el professor dels Estudis d'Informàtica, Multimèdia i Telecomunicació Pierre Bourdin Kreitz alerta sobre aquesta qüestió i ofereix alguns consells per "posar-ho difícil" als algorismes.

En primer lloc, recomana una cosa que acostuma a fer mandra, però que és necessària: revisar la política de protecció de dades i els permisos que donem quan entrem a una pàgina. També ens insta a rebutjar les *cookies* o galetes que gairebé sempre acceptem acríticament. Una altra pràctica útil és fer servir el mode d'incògnit, per tal que el navegador no emmagatzemi els nostres moviments. Per últim, l'expert de la UOC aconsella confondre els algorismes, visitant webs o fent clic a anuncis que no ens interessin: així no coneixeran les nostres preferències reals.

Les claus.....

REVISAR

La política de protecció de dades i els permisos que donem quan entrem a una pàgina: fa mandra però és necessari

REBUTJAR

Les 'cookies' o galetes que gairebé sempre acceptem acríticament i que capten fragments d'informació

INCÒGNIT

Una bona opció és fer servir el mode incògnit perquè el navegador no emmagatzemi els nostres moviments

CONFONDRE

Els algorismes, visitant webs o fent clic a anuncis que no ens interessin per amagar els nostres gustos reals

Foto: Pexels

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic
Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Socialistes
de Martorell

Martorell necessita un canvi

Els i les socialistes assenyalàvem, en les darreres eleccions al Parlament, que Catalunya necessitava un canvi. Crèiem (i creiem) que el nostre país necessita un canvi de rumb. Doncs bé, la realitat política que viu Catalunya no és gaire diferent de la que viu la nostra ciutat, Martorell. Sí, Martorell precisa un canvi de prioritats i de rumb polític. El requereix per molts motius, però si n'haguéssim de destacar un, escolliríem tenir uns millors serveis públics.

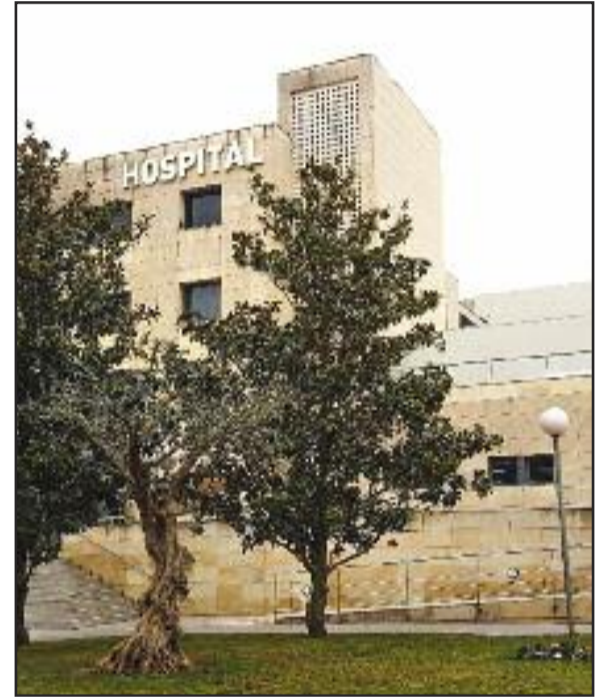
La salut constitueix un pilar bàsic de l'estat del benestar. Per aquest motiu, no entenem que el govern municipal de Xavier Fonollosa no hagi fet les gestions necessàries per exigir al Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya que obri, en horari nocturn, el servei d'urgències del CAP. Molts veïns i moltes veïnes de la nostra ciutat que necessiten aquest servei es veuen obligats, en conseqüència, a haver d'anar a l'hospital comarcal de Martorell. Un hospital que, per cert, arrossega, a causa de les retalles sanitàries dels successius governs independentistes, una clara manca de personal.

Per tot plegat, des del PSC de Martorell reclamem a l'alcalde Fonollosa que passi de les paraules

als fets. Martorell necessita, ara més que mai, una veu clara i forta que reclami a la Generalitat uns serveis públics de qualitat per a la nostra població. I això inclou que el CAP obri en horari nocturn per a les urgències, i que aquest tingui el personal necessari per atendre les necessitats del conjunt de veïnes i veïns. No pot ser que una ciutat com Martorell, amb més de 28.000 habitants, tingui, a hores d'ara, el servei d'urgències del CAP tancat durant la nit.

La pandèmia ha evidenciat que tenir uns serveis públics de qualitat és clau per garantir la prosperitat del conjunt de la població. Per això, des del PSC continuarem presentant accions, en els plens municipals, per aconseguir que el CAP obri en horari nocturn i que el nostre municipi tingui tots els serveis públics que li calen.

No podem acabar aquestes ratlles sense mostrar el nostre profund agraïment cap al conjunt de professionals de la nostra ciutat –d'àmbits i sectors molt diversos– que s'han deixat la pell, durant la pandèmia, pel bé comú i l'ajuda als altres. Moltes gràcies a totes i tots!

✉ martorell@socialistes.cat

🐦 @PSCMartorell

📘 facebook.com/PSCMartorell

📷 @pscmartorell

C/ Puig del Ravell, 6-8, local 3

Telèfon: 937 755 420 📞 686 925 481

Collbató no fa passos endavant

Socialistes
de Collbató

Ha passat el 2021 i, mirant enrere, recordo les propostes que vam fer a finals del 2020 per al pressupost de l'any que hem passat i constato, i sap greu, que el nostre poble no fa passos endavant.

Les i els socialistes de Collbató vam treballar propostes que vam oferir al govern, algunes d'ambicioses, com fer un pla d'inversions que fes visible la potencial millora del poble; d'altres d'ordre quotidià, com millorar la neteja del poble, millorar la recollida d'escombraries porta a porta, posant punts de recollida, o posar papereres als carrers. El govern no en va acceptar cap i, en el cas de la darrera, ens van assegurar que tenien previst posar papereres als carrers durant el 2021, cosa que tampoc s'ha fet.

Les actuacions quotidianes i simples són poc agraïdes i poc visibles quan es fan, però l'acumulació de moltes d'elles sense realitzar enutgen i deprimeixen les veïnes i els veïns, que observen ja no la millora, ni tan sols la conservació, sinó l'empitjorament continu del poble.

Aquesta situació ens du a la sensació, opinió i comentaris de moltes persones que viuen i també que visiten el poble, que expressen l'empobriment de la imatge de Collbató per la deixadesa i la brutícia, els carrers sense asfaltar, les voreres sense acabar, els carrers oberts per fuites d'aigua i l'enllumenat deficient o espatllat.

Des que el maig del 2019 vaig rebre el suport de 507 veïns i veïnes, m'he sentit responsable de

dur a terme la tasca de representar-los el millor possible fent una oposició dialogant, constructiva, sense bel·ligerància, fent propostes, oferint ajut i col·laboració en moments complicats com els de la pandèmia i essent crítica amb els assumptes que el nostre grup no comparteix, com el de la gestió de l'aigua, el tractament donat pel govern al barri del Bosc del Missé i la falta de projecte de futur per al poble i els joves.

Tenim reptes al davant que cal afrontar, il·lusionant les veïnes i els veïns, amb una gestió compromesa, propera a tothom i sabent que no podem fer front a tot de cop, però que sí que podem planificar-ho per posar terminis i fer passos endavant per aconseguir-ho.

✉ collbato@socialistes.cat

🐦 @SdCollbato

📘 @socialistesdecollbato

📷 @sdcollbato

📞 646 48 86 67

Telèfon: 646 48 86 67

el ●
parc
de la
sinia

descubre las
#24razones

#nuevas
viviendas
en Martorell

¡CONTÁCTANOS!

by **Urbania**